

[Anker Lau.]

afviklingerne vil dække hinanden, og hvorledes dette vil give sig udslag i priserne og i produktionsomkostningerne; det er det store spørgsmålstegn for os allesammen. Om vi kan blive klogere i udvalget, ved jeg ikke, men jeg håber meget, at vi kan få et lille indtryk af det sandsynlige.

Ved valutalovsforslagets første behandling sidste år sagde jeg — for at vende tilbage til det mere principielle — at der var én ting, man meget vel kunne diskutere, og en anden ting, man ikke kunne diskutere. Man kan diskutere det formålstjenlige i at erstatte importrestriktioner med told, men man kan ikke diskutere den mulighed at have begge dele og så måske oven i købet få en dumpinglov som det tredje lag smør på brødet. Slet så galt som den sidst nævnte mulighed er det heldigvis ikke gået, men der er en række skønhedspletter — som det også er nævnt af det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen — der bør fjernes. Der er toldsatser, der ikke er moderate; der er eksempler på, at tolden forhøjes, skønt varen for længst er på friliste; der er tilfælde, hvor varen forbliver på bunden liste og dog får betydelig toldforhøjelse, og endelig er der forskellige kombinationer af vægttold og værditold, som synes mig noget uheldige. Men jeg håber, at vi i det kommende udvalg kan finde fornuftige løsninger ud fra det indtryk, mange af os har, at dele af vor industri overvurderer faren for deres nuværende hjemmemarked og undervurderer de chancer, de får på det større marked, vi kommer ind i.

Da dumpingparagraffen også kan få en vis betydning for en yderligere importfrigørelse af visse varer, vil jeg gerne give udtryk for nogen betænkelighed i hvert fald ved den formulering, den har fået. Det var vel rimeligt, at man prøvede på at finde ud af, hvad dumping er. Vi har diskuteret det før og er ganske klar over, hvor vanskeligt det i virkeligheden er at finde ud af, men visse former for dumping kan man vel hurtigt enes om: statsstøtte til eksporten, politiske priser uden forbindelse med produktionsomkostningerne o. s. v.; det er ting, vi kender i vore dage, og det synes jeg man må kunne enes om. Sværere bliver det, hvor det drejer sig om realisationssalg, kapacitetsudnyttelse og sådanne ting. Jeg

forstår, at man i andre lande har gjort visse erfaringer på disse områder, og jeg henstiller, at vi får disse erfaringer klarlagt i udvalget, inden vi tager endelig stilling til spørgsmålet. I almindelighed synes jeg det må være betænkeligt at lægge så vidtgående bemyndigelser, som her er tale om, i den højtærede finansministers hånd, men kan man finde en rimelig og betryggende form for dumpingværn, hvor der virkelig er tale om dumping, kan dette måske, som jeg nævnte før, betyde, at der åbner sig visse muligheder for yderligere importfrigørelse for f. eks. landbrugsvarer. Jeg erkender naturligvis, at landbrugsvarerne på bunden liste kan have en vis forhandlingspolitisk betydning nu, da alle lande nægter at føre landbrugsvarer over i deres liberalisering, men ingen tror dog vel for alvor på, at der kan sælges udenlandske landbrugsvarer i Danmark på normal måde undtagen som en kuriositet. Med hensyn til landbrugsvarerne gælder netop, at de produceres billigt, og det er derfor, de andre ikke vil have dem ind i landet; derfor kunne man vanskeligt tænke sig, at de ville have lyst til at importere til os.

Jeg vil lige til slut trække et par linjer op. Vi må nu anse det for overvejende sandsynligt, at Danmark bliver tilknyttet de ydre syv. Til dette formål foretages der altså nu en liberalisering af importen med samtidige toldforhøjelser for at bringe vort erhvervsliv nogenlunde på linje med de andre seks lande. Vi er villige til at forhandle herom ud fra de forudsætninger, jeg har nævnt, som går ud på på rimelig måde at lette det danske erhvervsliv overgangen til de større markeder, og ganske særlig må der være tale om moderate toldsatser, der stadig placerer vort land blandt lavtariflandene. Principielt ser jeg egentlig ingen grund til at kompensere importfrigørelsen med toldforhøjelser. At dette nu synes nødvendigt, er for mig kun udtryk for, at importbegrænsningen har været endnu mere beskyttende, end selv de største protektionister har forestillet sig. Det har altså betydet, at man ikke kan få afviklet dem uden en vis frist for ikke at slå for meget i stykker. I den nuværende situation er der da også den formildende omstændighed ved tolden, at den afvikles efter en fastlagt plan indadtil over for de